



Leikaraavrik

Úrslitið friggjakkvöldið — og sunnudagin fyrri það — var eitt liðavrik. Engin svikur var, tá það ráddi um at gera sitt ítarsta. Men leikararnir royndust ymiskt, treyðugt so. Ein hövudsorsökin til hetta var liðuppsetingin og tak-tikkurinn, sum vit venda aftur til í hósðagsblaðnum.

Av leikarunum er fyrst at nevna **Tummas Eli Hansen**. Ikki er hann leikarin, sum fellur mest í eyguni — men hava tit sæð makán til dystir! Hann vann at kalla hvønn bólt, hann fór eftir — í luftini og á jörðini. Hann vildi hava teir og fór eftir teimum við skili og takladi so tað sang eftiri, og bóltarnir í luftini vann hann eisini — ikki altið so elegant, men nart hvørja ferð so mikið við, at tað darvaði Canada-leikarunum.

Hann himpraðist heldur ikki í at ganga frá Alex Bunbury fyrri at takla bolthavara, sum var vandamiklari. Einasta lýtið var, at í beinleiðis umbytingum hevði hann viðhvørt plaseringstrupul-leikar.

Á B36-liðnum darvar hann mangan uppbygg-ingina av nýggjum álop-um, tí hann hevur lyndi til hvørja ferð at gera ov leingi av. Endamálið er helst at fáa frið á egið spæl, og tað kann eisini vera skilagott. Tað ber eisini til at gera ov nógv av, so móttøðuverjan kemur upp á pláss og við-leikararnir fáa plaserings-trupul-leikar.

Men í landsdystinum

var hann undir trýsti hvørja ferð, hann fekk bóltin, og var noyddur til at taka skjotar avgerðir: spæla ella fara sjálvur. Og ferð eftir ferð sást tú, at hann megnaði hetta.

Og ikki bara fyrri at sleppa sær av við bóltin, nei, tað var við umhugsni hvørja ferð, og við dirvinum til at bjóða seg til og taka imóti aftur í eini roynd at byggja nýtt álop upp, hoast hann ikki vág-aði sær so langt fram.

Tummas Eli skuldi vera um besta canadiska leikaran Alex Bunbury. Tummas Eli hevur tann fyrirum framum fleiri av føroysku leikarunum, at navnið er lutfalsliga lætt at frambæra á enskum. Var dysturin spældur í Canada, so høvdu ivaleyst fleiri heft seg við navnið og gloymt Bunbury, so til einkis varð hann gjørdur av B36-leikarunum.

Ikki tí, Bunbury fekk bóltin tíðum, tók imóti honum og vardi hann væl, men fekk gjørt lítið annað enn sent neyvar, men vandaleysar avleveringar til viðleikararnar.

Joannes Jacobsen, tryggur og hevur høvðið við í tí hann ger. Kemur væl imillum, tá boð eru eftir honum og tann fæddi skiparin av off side-tak-tikkunum. Hesin sveik eina ferð í hvørjum dysti og kann kostna dyrt, men einki er at ivast í, at spurningur er um venjing. Í fyrri dystinum vóru einstau avleveringar til Kurt Mørkøre, sum kundu brúkast, tær frá Jóannes Jacobsen, og sum heild kundi eg hugsað mær, at

hann tor meira fram við, serliga tá hugsað verður um, hvussu goðar varamen, hann hevur.

Jens Martin Knudsen er óivað besti málverji, vit hava í lotuni. Kvíkur inni á strikuni og álitandi í lofrúminum frammanfyri málinum. Hinvegin vant-ar honum nógv í, aðrenn hann er sterkur til at leypa út, ein dygd, hann ikki hevur so nógv brúk fyrri við Jóannes Jacobsen sum aftasta manni — men sum kann vera avgerandi, tá off side-fellan ikki smellur.

Julian Hansen spældi væl báðar dystirnar, serliga í fyrri hálvleiki í Havnardystinum. Hann er skjótur, taklar væl og plaserar seg eisini væl. Hann fer eisini væl fram við. Fekk ov lítið burturúr álopsspælinum, tí Torkil Nielsen var ov fastur á vonginum. At Julian Hansen var knapt so goður hinar triggjar hálv-leikurnar (og avleveringar-nar ikki so neyvar!) kom helst av, at treystleikin vantar, ikki í mun til hin-ar, men til tað, hann krevur av sær sjálvum.

Pól Enok Hansen var ein teirra, sum stóð veikastur í myndini. Hann ger altið sitt ítarsta og er ongantið svikur, men plaseringin sum vengverji passar honum eyðsáð illa: har er ov rúnsátt til at kreftir hanara í nærdystunum og hugurin til at brúka tær koma til sín rætt. Í spælinum fram eftir gekst illa at fáa tamar-hald á bóltinum og gav hann alt ov óneyvt frá sær. Og langskot sóu vit

einki til. Skal liðið fram-vegis spæla við tveimum miðverjum — umframt Jóannes Jacobsen, so kemur Pól Enok Hansen helst at berjast við Mikki-al Danielsen um plássid sum defensivur miðvallar-leikari.

Mikkjal Danielsen stóð seg væl í verjupartinum, serliga í fyrri dystinum. Tað er eisini hansara høvudsuppgeva og hana greiðir hann til UG. Hann rúgvar væl upp á miðjuni við goðum plaseringum, tá álopið hevði mist bóltin og canadimenn foru undir at byggja upp. Tó var at undrast á, at hann meira enn eina ferð gav seg í taklingunum. Í offensiva partinum sæst lítið til hansara og skotini frá honum.

Kristian Poulsen kom sera illa frá fyrri hálvleiki í fyrri dystinum, men spældi seg væl upp, hoast hann ongantið kom nærhendis sinum stóði, tá hann er bestur. Stóð seg væl í taklingunum, tá bólturin var spældur beint fram, men hevði óvantað stórar plaseringstrupul-leikar, tá bóltar verða spældir frá síðunum.

Abraham Hansen er besti spælskapari vit hava í landinum. Tað er altið ein tanki, sum røkkur longur enn til næstu av-levering, í spæli hansara. Hann hevur dirvið, evnini og styrkina til at varðveita bóltin fyrri at gera tað, sum skilabest er. Føroyska liðið var í hesum dystum so defensivt skrúvað saman og mið-vøllurálop so marghætt-liga samansett, at tað var

Páll Guðlaugsson, venjari:

Eg eri væl nøgdur

Venjarin hjá føroyska landsliðnum, Íslendingurin Páll Guðlaugsson, er væl nøgdur við úrslitini imóti Canada.

— Serliga frá fyrri dystinum, sjálvandi, har spælið var frægari enn í seinna dystinum, sigur Páll Guðlaugsson.

Íslendingurin heldur, at spælið einki er at reypa av sum heild, burtursæð frá nøkrum goðum glottum, sum visir, at tað liðið ar-beiður fram imóti, er við at geva úrslit.

— Men vit skulu minnast til, at vit eru ikki komin longur enn til hálvan apríl, so tað restar nógv í, aðrenn vit vera uppá tað besta, sigur Páll Guðlaugsson og leggur afturat, at tað er ikki minst hetta, sum ger úrslitini merkisverð.

Hann leggur dent á, at tað týðningarmesta fyrri hann var at fáa eitt gott úrslit, so onnur lið eisini hava hug at koma hendan vegin. Tí skil varð spælið eitt sindur meira varið enn neyðugt.

— Men hetta verður alt betri. Vit hava ein goðan hóp at arbeiða



við, og eingin — heldur ikki teir, sum ikki eru við í hópnum — eru avskrivaðir, og kapping er um plássini, sigur hann og lovar, at venjingin fram yvir fer at leggja seg eftir at fáa rætta verstu verju-villurnar og at gera álopsspælið meira fjøl-broytt.

owh

so langt burturfrá, at full nytta fekt burturur evn-um hansara. Hann er so gott sum altið at finna á miðjuni, men har var eingin at taka avleveringarnar frá honum í aðru atlogu. Fann væl Kára Reynheim í vinstru síðu, men sjáldan kom nógv burturúr av somu grundum, sum tær nevndu. Gott avrik í verjupartinum, har hann í stóran mun var við til at darva álopsuppygging-ina hjá Canada langt frammi á vøllum.

Torkil Nielsen spældi ein rimmar fyrri hálvleiki friggjakkvöldið, og hoast eitt sindur minni eyð-syndur aftan á tað, so spældi hann sum heild væl báðar dystirnar. Skjótur — bæði við bólti og við ongum — var hann illa brúktur so stóðufastur á veinginum.

Kurt Mørkøre stóð veikur í myndini. Lagt var upp til rennibóltar, sum var burturvið imóti sterku Canada-leikarunum. Sama er at siga um **Gunnar Mohr**. Hoast eitt sindur meir av futti kom í, tá hann kom inn í dystinum í Havn, so gjerdi tað ikki stórvegis mun — tað var uppspælið, sum láti

Jogvan Petersen, sum var inni seinna dystin, leið undir hesum sama: at skula renna ómøguligar langar bóltar upp. Úrslitið var, at hann noyddist at venda aftur á hálvari leið hvørja ferð, so einki spurdis burturúr.

Magni Jarnskor kom inn í seinna hálvleiki í Klaksvík. Vantar teknisk evni, so hann kom ongantið rættliga við í saman-spælið, kaldur sum hann var. Kendi seg skiliga heimleysan á høgna veingi.

Kári Reynheim spældi einastandandi væl í fyrri dystinum við styrki, evn-um og dirvi til at bjóða canadisku verjuleikarun-um av. Tað eydnaðist eisini við fleiri ferðir og var vandamikið, tá menn bjóðaðu seg til á miðjuni og fingur spælt tvørturum (Kurt Gunnar + retur ella ut til Torki). Høvur lyndi til at gera ov nógv av, tá tað gongur við. Merkis-verdan vilja til at fara heilt aftur aftan á mis-eydnað álop. Í Klaksvík varð hann væl eftiransaður og visir hetta, at hann hevur ov fáar streingir at spæla uppá.